p̱ lacinias vulneꝝ iecur detectum
palpitet Ridebat h̄ miles dei ma/
nus cruētas increpās ꝙ fixa nō p̱
fūdius intraret artus vngula Cū
eſſet in carcē angelꝰ ad eū venit et
ait. Exurge martir iclite. exurge ſe
curꝰ tui. exurge ꝛ almis cetibꝰ no/
ſter ſodal' addē O miles inuictiſſīe
fortiſſimoꝝ fortior Iā te ipa ſeua
ꝛ aſpera tormenta victorē tremūt
Exclamat prudentiꝰ dicens Tu ſo
lꝰ orbis inclite. ſolꝰ brauij duplicis
palmā tuliſti Tu duas ſimul paſti
laureas.

De nominis interp̄tatiōe

Baſiliꝰ vel baſilides dictꝰ ē
a baſi qđ eſt ſuſtentamētū
ꝛ leos qđ eſt populꝰ Fuit
ei ſuſtētamētū volentiū redire ad
ſuū creatorē Vel dr̄ a baſiliſco ſer
pente. q2 hoſtē hūani generis in ſe
mortificauit ꝛ ſuperauit

De ſancto baſilio

Baſiliꝰ venerabil' eps ꝛ do/
ctor p̄cipuꝰ cuiꝰ vitā ſcͥpſit
Amphilonus yconij epus
Quāte ſcītatis extiterit. cuidaz he
remite noīe effrē in viſu mōſtratuz
eſt Cū eni dictꝰ effrē in extaſi poſi/
tꝰ eēt vidit colūnā ignis cuiꝰ caput
vſqꝫ ad celū ptingebat ꝛ vocē de
ſup̱ dicētē audiuit Talis ē magnꝰ
baſiliꝰ q̄lis hec colūna ignis quaz
cernis Veniēs igit' ad ciuitatē in
die ep̄hie vt tantū virū videre poſ
ſet. cū vidiſſet eū ſtola cādida idu
tū. cū clericis ſuis venerabilr̄ p̱ce
dētez. ait itra ſe Ut video iuacuū
laboraui Iſte eni cū i tali honore
ſit poſitꝰ nequaqꝫ tal' ē̄t eē quē ad
modū vidi Nos ei q̄ portamꝰ pō
dꝰ diei ꝛ eſtꝰ. nil tale cōſecuti ſumꝰ
Et hic cū i tali honoē ꝛ ꝯſtipacōe
poſitꝰ ſit. colūna ignis ē Miror iſta
Baſiliꝰ igitur in ſp̄u hec videns fe
cit eum ad ſe introduci qui cū itro
ductꝰ eſſet. vidit linguā igneam p̱
os eius loquentem Et ait effrem
Uere magnus baſiliꝰ. Uere colū
na ignis baſiliꝰ Uere ſp̄ūſanctus
loq̄tur per os eius Dixit qꝫ illi ef/
frem Obſecro dn̄e vt mihi ipetres
vt grece loquar Cui baſiliꝰ Rē dif
ficilem poſtulaſti Pro eo tamē ora
uit ꝛ continuo loqui cepit grece.
Quidā aliꝰ heremita videns baſi
liū alias in pōtificali habitu p̱ce/
dentē eū deſpexit iudicās eū i cor/
de ſuo ꝙ in tali pompa plurimum
delectaret' Et ecce facta eſt vox ad
eum dicēs Tu ampliꝰ delectaris i
palpando caudā catte tue qꝫ dele
ctetur baſiliꝰ in apparatu ſuo Ua
lens imperator fautor arrianoruz
eccleſiā quandā a catholicis abſtu
lit ꝛ arrianis dedit Ad quem acce
dens baſiliꝰ ait Impator ſcriptuz
eſt Honor regis iudiciū diligit Et
iterū Judiciū regis iuſtitia Et cur
tu imperaſti vt catholici d̄ eccleſia
eicerentur ꝛ arrianis daret' Cui i
perator Iterū ad contumelias re/
uerteris O baſili non decet te Et
ille Decet pro iuſtitia etiā mori Tūc
demoſtenes prefectꝰ epularū impe
ratoris fautor arrianoꝝ ꝛ loquēs

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

pro eis fecit barbariſmū. Cui baſili
us ait. Tuū eſt de pulmentarijs re
gis cogitare nō dogmata diuina
coquere. Qui mox ↄfuſus tacuit.
Dixit imꝑator baſilio. Uade ⁊ iu
dica inter eos. ſed nō ſcd̄m immo/
deratū amorē populi. Abiēs ergo
dixit corā catholicis ⁊ arrianis vt
fores eccleſie clauderent. ⁊ vtriuſ
partis ſigillo munirent. ⁊ ad q̄ꝝ
orōes aperirent ſua eſſet. Qd̄ cū ō/
nibus placuiſſet orantibꝰ arrianis
tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ ⁊ venien
tibꝰ ad fores eccleſie non ſūt apte.
Tūc baſiliꝰ ꝓceſſiōe ordinata ve/
nit ad eccleſiā ⁊ facta oratiōe. leui
ictu de paſtorali baculo fores teti
git dicens. Attollite portas princi
pes vr̄as. et eleuamini porte eťna
les ⁊c. Et ↄtinuo ſūt apte. ⁊ intran
tes deo gr̄as reddiderūt. Fecit āt
imperator ꝓ miſſa mľta baſilio vt
in hiſtoria tripertita legit vt ei ↄſen
tiret. Et ille. Pueris iſta cōueniunt.
Nā qui diuinis ſaginātur eloquijs
corrumpe de diuinis dogmatibus
nec vnā ſillabā patiunt. Tūc impe
rator indignatꝰ vt ibidē dicit dū
de eius exilio ſniam vellet ſcribere
pmꝰ. ſecundꝰ terciꝰ calamꝰ fractus
eſt. Deinde tremor magnꝰ eiꝰ ma/
nū inuaſit. Unde indignatꝰ cartā
fregit. Uir quidā noīe eradiꝰ filiā
vnicam habebat. quā ↄſecrare do
mino diſponebat. Sed diabolus
hūani generis inimicꝰ hoc aduer/
tens vnū de ſeruis predicti eradij
in amorem puelle plurimū inflam
mauit. Seruꝰ cum impoſſibile cer
neret. vt ipe qui ſeruꝰ erat in āple

xus tam nobilis puelle accedē poſ
ſet ad vnū de maleficis acceſſit ꝓ
mittens ei multā pecunie quātita
tem ſi ad hoc eū iuuare vellet. Cui
dixit maleficꝰ. Hoc ego agere non
poſſum. Sꝫ ſi vis mittam te ad do
minū meū diabolū ⁊ ſi feceris que
ipe tibi dixerit tuū d̄ſideriū obtine
bis. Et dixit iuuenis. Quecunqꝫ di
xeris mihi faciam. Ille ergo malefi
cus epiſtolam ad diabolū fecit. et
eam per predictum iuuenem in hec
verba tranſmiſit. Quoniam quidē
mi domine oportet me feſtinanter
⁊ ſollicite quoſqꝫ a chriſtianorum
religione abſtrahere ⁊ tūc adduce
re voluntati vt pars tua quotidie
multiplicetur. miſi tibi hūc iuuenem
cupiditate in talem puellam exarſū.
Et poſtulo vt ſuum deſiderium aſ
ſequať. vt et in iſto glorier ⁊ alios
tibi decetero fidelius valeam ag/
gregare. Et dans ei epiſtolā dixit.
Uade et tali hora noctis. ſta ſupra
monumentum gentilis ⁊ ibidē de
mones acclama. et hanc cartam in
aere exalta. et aderunt tibi ſtatim.
Qui vadens d̄mones inuocabat
⁊ cartam per aerem eiciebat. Et ec
ce adeſt dyabolus princeps tene/
brarum vallatus multitudine de/
moniorum. Qui cum epiſtolam ꝑ
legiſſet ait ad iuuenem. Credis in
me vt tuam compleam voluntatē.
Qui ait. Credo dn̄e. Cui diabolus.
Et abnegas xp̄m tuū. Qui ait. Ab
nego. Dixit ei diabolus. Perfidi
eſtis vos chriſtiani. quia quando
quidē me opus habetis. ad me ve
nitis. Quādo āt deſideriū vr̄m aſſe

cuti eſtis ſtatim me negatis ⁊ ad
xp̄m vr̄m acceditis Ille āt q̄ꝛ cle/
mētiſſim⁹ ē. ſuſcipit vos Sꝫ ſi vis
vt tuā ɔpleā volūtatem. fac mihi
manu tua ſcriptū. in q̄ te ɔfitearis
abrenunciare xp̄o ⁊ baptiſmati. ⁊
xp̄iane ꝓfeſſiōi vt me⁹ ſis ꝑu⁹ ⁊ me
cū in iudicio ɔdēnandus. Qui ſta
tim manu propria ſcriptū fecit. q̄li
ter xp̄o abrenūtiaret ⁊ ſe ſeruituti
diaboli mācipare͛t Maledc̄m dece
ptiōis ꝓfluꝰ mediū. per qđ ꝑnci/
pi tenebrarū ob diuiciaꝝ ac deli/
ciarū ingluuiē ɔſenſ⁹ tribuit. ⁊ do
mino luci. ꝑncipi q̄ꝫ glorie abrenū
ciat. Cōtinuo igit̄ diabol⁹ accerſi
uit ſp̄us q̄ erāt ſup fornicationem
ab ip̄o ad temptādū hoīes depu
tati iubens eis vt ad predc̄am pu
ellā accederēt ⁊ cor eius in amorē
iuuenis inflāmarēt. Qui accedētes
cor eius adeo ſuccēderūt vt puel
la ſe ad terrā ꝓiceret ⁊ ad p̄rē la
mētabiliter exclamaret. Miſerē m̄i
p̄r. miſerere m̄i. q̄ꝛ dire torqueor ꝓ
pter amorē talis pueri nr̄i Miſerē
viſcerib⁹ tuis. ⁊ paternū m̄i amorē
oſtende ⁊ puerū quē amo ⁊ ꝓ q̄
crucior. m̄i ɔiūge Sin aūt poſt mo
dicū me mortuā videbis ⁊ ꝓ me i
die iudicij rōem reddes Pater āt
eiulās dicebat Heu me miſerū qđ
ɔtigit miſere filie mee?. Quis meū
theſaurū furat⁹ eſt? Quis dulce lu/
mē oculoꝝ meoꝝ extinxit? Ego te
volebā celeſti ſponſo ɔiungere et
ꝑ te ſaluari putabā ⁊ tu in amorē
laſciuie incidiſti? Sine filia vt te ſic
diſpolui deo ɔiungā ne ducas ſe/
nectutē meā cū dolore ad īferos

Illa āt acclamabat dicēs Pr̄ mi
aut cito deſideriū meū ɔple. aut
poſt mortuā me videbis Cum er/
go illa amariſſime fleret ⁊ q̄ſi inſa
niret pater eius in magna deſola/
tione poſitus ⁊ amicorū ɔſilijs de
ceptus. ſuam volūtatē ɔpleuit et
eam puero in vxorē dedit ac vni/
uerſam ſbſtantiam tribuit dicens
Uade filia vere miſera. Cū ergo i
ſimul ꝑmanerēt iuuenis ille eccīaꝫ
nō īrabat. nec ſibi crucis ſignacu
lū faciebat. nec deo ſe recōmenda
bat Unde de h a nōnullis notat⁹
eſt. q̄ vxori ſue dixerūt Scis q̄ꝛ vir
tuus quē tibi elegiſti xp̄ian⁹ non ē
nec eccīaꝫ ingredit̄? Qđ illa audi
ens vehemēter extimuit ⁊ humo ſe
proſternēs vngulis ſeip̄am diſcer
pere fecit. et pectus ſuū tūdere ac
dicere Heu me miſeram. cur nata
ſum. et nata ɔtinuo rapta nō ſum
Cum ergo viro ſuo que audierat
retuliſſet ⁊ ille nequaq̄ꝫ rem ſic eē
aſſereret. ſed omnino falſuꝫ eē qđ
ip̄a audierat affirmaret illa ait Si
vis vt credam tibi. ego et tu cras
eccleſiam ingrediamur Uidens il
le q̄ꝫ latere non poſſet narrauit ei
totū ordinē geſte rei. Qđ illa audi
ens vehemēter īgemuit. ⁊ ad btm̄
baſiliū ꝑperauit ei q̄ꝫ oīa que viro
ſuo et ſibi ɔtigerāt enarrauit Ba
ſilius autem puerum vocans ⁊ ō
nia ab eo audiens dixit ei Uis fi
li reuerti ad dominū? Qui ait Uti
q̄ꝫ dn̄e. ſed non valeo. q̄ꝛ diabolo
ſum profeſſus ⁊ chriſtum abnega
ui ⁊ abnegationis mee ſcriptuꝫ fe
ci. et diabolo ipſum dedi Cui baſi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lius Non ſit tibi cure. Benignus
eſt enim domin' et te penitentez ſu
ſcipiet Et ɔtinuo apprehendēs pu
erum ſignum crucis in eius fronte
fecit. et ipm per tres dies recluſit.
Poſtea eum viſitauit ⁊ dixit Quo
mō te habes fili? Qui ait. In ma/
gna ſuz domine defectione. nec ſuf
ferre clamores eorum ⁊ terrores
ſeu dilapidationes poſſum. Tenē
tes enim manu ſcriptū meum cau
ſantur me dicentes Tu veniſti ad
nos non nos ad te Et dixit ſanct'
baſilius Noli timere fili. tātummo
do crede Et dans ei modicam e/
ſcam faciens qꝫ ſignum crucis. ite
rum eum recluſit ⁊ pro eo orauit.
Poſt aliquot dies eum viſitauit ⁊
ait. Quomodo te habes fili? Qui
ait Pater a longe clamores eorū
⁊ minas audio. ſed eos non vido
Et dans iterum eſcam et ſignans
⁊ claudens oſtium abijt. et pro eo
orauit Et quadrageſima die redi
ens ait Quomodo te habes? Qui
reſpondit Bene me habeo ſancte
dei Vide enim te hodie in viſu pu
gnantem pro me ⁊ diabolum vin
centem Poſt hoc eum educens ō
nem clerum et religioſos ⁊ popu
lum conuocauit. et omnes pro eo
orare admonuit. Tenens qꝫ ma/
num pueri ducebat eum ad eccleſi
am Et ecce diabolus cum multitu
dine demonum ad eum venit ⁊ in
uiſibiliter apprehendens puerū co
nabatur eum rapere de manu ei'.
Et cepit clamare puer Sancte dei
adiuua me Et tanta cum improb'
inſtantia aggreſſus eſt vt etiā ſcm
impelleret trahens puerū Qui ait
ad eum Improbiſſime non ſufficit
tibi pditio tua. niſi ⁊ dei mei tēptes
plaſma? Diabolus autez dixit ad
eum multis audientibus Preiudi
cas mihi o baſili Tunc omnes cla
mauerunt kyrieleyſon. Dixit qꝫ
ad eum baſilius. Increpet te dñs
diabole qui ait. Preiudicas mihi
baſili non abij ego ad eum. ſed ipe
venit ad me. abnegauit xpm ſuum
⁊ profeſſus ē mihi. ecce ſcriptuz ei'
in manu habeo Qui ait Non ceſſa
bim' orare donec reddas ſcriptū
Et orante beato baſilio ⁊ tendēte
in celum manus. ecce carta per ae/
rem delata et ab omnibus viſa ve
nit. et impoſita eſt in manus baſilij
Quam ille ſuſcipiens dixit puero
Cognoſcis has literas frater? Et
ille Etiā domine Manu enim mea
ſcripte ſunt. Et frangens baſilius
ſcriptum perduxit eum ad eccleſiā
et dignuz fecit eum ſancto miniſte
rio Et bene inſtruens eum et regu
lam ſibi dans eum reddidit mulie
ri ¶ Mulier quedam peccata mul
ta habens ⁊ ea in carta ɔſcribens
in fine quoddam grauius conſcri/
pſit Et ſcriptuz ipm beato baſilio
tradidit rogans vt pro ea oraret
⁊ ſuis orationibus veniam impe/
traret. ⁊ peccata ipa deleret. Qui
cum oraſſet ⁊ mulier cartam ape/
ruiſſꝫ oia peccata pter illud graui
us deleta inuenit Que ait ad baſi
liū Miſerē mei ſerue dei ⁊ p hoc m
indulgentiā impetraſti Qui ait ad
illaz Recede a me mulier. quia hō
peccator ſum indigens indulgen/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tia ſicut et tu Cuz aũt illa inſtaret
dixit ei Uade ad ſcm virũ effrem
⁊ ille tibi q̃ poſtulas poterit impe
trare Que cũ abijſſet ad ſcm virũ
dei effrem ⁊ cur ad eũ a beato ba
ſilio miſſa ſit intimaſſet. ille ait Re
cede. qꝛ homo peccatoꝛ ego ſum.
Sz redi filia ad baſiliũ. et q̃ tibi ꝓ
ceteris veniã impetrauit. ꝓ iſto q̃
qꝫ veniã impetrare valebit Naz q̃
de ꝓoꝛi grãz ſancto nõ negãdo ↄ
tulit. vtiqꝫ qđ deinceps ſincere pe
tierit optinebit Feſtina cito. vt eũ
viuũ inuenias Que cũ in ciuitatez
veniſſet ecce baſili⁹ ad tumuluz fe
rebať Illa ãt poſt euz clamare ce
pit ac dicere Uideat de⁹ ⁊ iudicz
inter me et te. qꝛ valẽs placaꝛe deũ
pꝛo me ad alium miſiſti me Tũc ꝓ
iecit cartã ſuã ſup feretrũ Et poſt
modicũ illaz recipiẽs ⁊ aperiẽs il
lud. peccatũ penit⁹ deletũ inuenit.
Sic qꝫ ipa ⁊ oẽs qui aderãt. deo
immẽſas gratias reddiderũt Anñ
aũt qꝫ vir đi migraret a coꝛpe po
ſit⁹ in infirmitate q̃ ⁊ moꝛtu⁹ ẽ q̃
dam iudeũ noie ioſeph medicina-
li arte valđ peritũ quẽ vir dei plu
rimũ diligebat eo ꝙ ſe illum ↄuer
ſurum ad fidem pꝛeuidebat ad ſe
q̃i eius opa indigeret vocauit Il
le ꝟo eius pulſũ tangens. et ex ta-
ctu moꝛtem in ianuis eſſe cogno-
ſcens dixit familie. Que ad ſepul
tuꝛam ſũt neceſſaria pꝛeparate. qꝛ
ↄtinuo moꝛieť Q đ baſili⁹ audiẽs
dixit ei Neſcis quid dicas Cui io
ſeph. Crede dñe Quia ſol cũ ſole
occidet hodie id eſt tu cuz ſole oc
cides hodie Cui baſilius Quid di
ces ſi ñ moꝛiar hodie? Cui ioſeph
Non eſt poſſibile dñe Et baſilius
Etſi in craſtinũ vſꝫ ad hoꝛã ſextaz
ſupuixero. quid facies? Et ioſeph
Si vſqꝫ ad hoꝛã ſupuixeris illam
vtiqꝫ moꝛiar Et baſili⁹ Etiã moꝛi
aris peccato viuas aũt xp̃o Et il
le Scio qđ dicis Etſi vſqꝫ ad illã
hoꝛã ſupuixeris. faciã qđ hoꝛtaris.
Tũc beat⁹ baſili⁹ licet ſcđm natu
rã ilico eẽt moꝛitur⁹ a dño tñ moꝛ
tis inducias impetrauit. ⁊ vſꝫ cra
ſtinũ i hoꝛã nonã vixit Q đ ioſeph
vidẽs et ſtupẽs in xp̃m credidit.
Baſili⁹ ãt ꝟtute animi in becillita
tẽ coꝛpis ſuperãs de cubiculo ſuo
ſurrexit Et eccleſiã ingrediens eũ
ſuis ꝓpꝛijs maib⁹ baptizauit Po
ſtea ꝟo ad lectulũ ſuũ redijt ⁊ ſta
tim ſpiritũ deo feliciť reddidit de
cimo octauo kłas iulij licet ei⁹ de
poſitio fuerit in kalẽdis ianuarij
Floꝛuit aũt circa annos domini
Trecentoſoctuaginta.

De ſancto iohe elemoſinario.

IOhãnes elemoſinari⁹ patriarcha
alexandrinus quadã nocte in oꝛa
tione pſiſtens. vidit quãdã puellã
pulcerrimã ſibi aſſiſtentẽ ⁊ coꝛonã
oliuarũ in capite baiulãtem Quã
ille videns nimiũ ſtupefact⁹ q̃ eſſet
inquiſiuit Et illa Ego ſum miſeri
coꝛdia q̃ dei filium de celo adtu-
xi Me ſponſam accipe ⁊ bene tibi
erit Intelligens igiť per oliuã mi
ſericoꝛdiã deſignari ab illa die fa
ctus eſt ſic miſericoꝛs vt eleymon
id eſt elemoſinari⁹ vocareť Pau-